

Predica de la Zürich

Duminică, 28 mai 2017, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere **Rom. 8:9-30**: „*Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui. Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihănirii. Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său care locuiește în voi.*

Așadar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnurile ei. Dacă trăiți după îndemnurile ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi. Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere care ne face să strigăm: «Ava!, adică: Tată!» Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.

Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi. De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Căci firea a fost supusă deșertăciunii – nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o – cu nădejdea însă, că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu. Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii. Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului

nostru. Căci în nădejdea aceasta am fost mântuiți. Dar o nădejde care se vede nu mai este nădejde: pentru că ce se vede se mai poate nădăjdui? Pe când, dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu răbdare. Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.

De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați. Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”.

Bun venit călduros tuturor în Numele sfânt și scump al iubitelui nostru Domn! Vă salut și pe voi toți care sunteți în legătură directă, de la o margine a pământului la cealaltă! Dumnezeu a călăuzit așa ca să avem această posibilitate, astfel ca oamenii de pe întregul pământ să poată auzi vestirea în direct și să ne vadă. Nu doar sute, ci mii de oameni se adună împreună ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Suntem cu adevărat mulțumitori pentru toți traducătorii care traduc în diferite limbi și stau la dispoziție pentru ca ultimul mesaj să ajungă la toate popoarele și la toate limbile; acest lucru se întâmplă prin har.

Am de transmis saluturi deosebite din Africa de Est. Am avut niște adunări puternice, binecuvântate, mai ales în Kigali, Rwanda. Adunările s-au transmis și mii de oameni din 68 de țări au fost în legătură directă, au ascultat și au urmărit vestirea. Sunt copleșit de ceea ce Dumnezeu face în prezent. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți cei ce sunt de prima dată în acest loc, în mod deosebit pe toți tinerii. Domnul Dumnezeu îi cheamă pe ultimii.

În cuvântul din introducere a fost deja o predică. Cuvântul din Rom. 8 este o predică întreagă. În acest capitol este inclus totul: răscumpărarea, neprihănirea, revenirea Domnului, totul a fost învățat.

De fapt trebuie doar să deschidem Biblia, s-o citim și apoi să ne adâncim în ceea ce a dăruit Dumnezeu prin apostoli, prin har. Tot ceea ce Dumnezeu ne-a putut descoperi, El ne-a descoperit.

În martie 1963 a avut loc deschiderea celor șapte peceți. Pe lângă aceasta permiteți-mi să fac două, trei observații. Eu simt o durere mare când afirmațiile fratelui Branham sunt răstălmăcite, nu sunt înțelese, și apoi din acestea sunt făcute diferite învățături care nu sunt în conformitate cu Biblia. De exemplu învățătura greșită că „Domnul a părăsit scaunul harului, a luat cărticica în mână, și prin aceasta ei spun că scaunul harului a devenit un scaun de judecată”. Închipuți-vă odată cât de îngrozitoare este o astfel de învățatură. Atunci ce s-ar întâmpla cu voi care v-ați născut după anul 1963 dacă timpul harului s-ar fi încheiat în anul 1963? Este de neconceput ce se face din afirmațiile fratelui Branham.

Prin harul lui Dumnezeu eu l-am cunoscut în mod personal pe fratele Branham timp de zece ani. Am mâncat cu el la aceeași masă, am călătorit împreună în aceeași mașină, am fost prezent în adunările lui în Karlsruhe și Statele Unite. Am fost împreună cu el chiar înaintea deschiderii peceților în decembrie 1962. Prin har am trăit în mod direct, personal, tot ceea ce a făcut Dumnezeu prin slujba lui.

Acum, în 30 aprilie, din cartierul lor general a fost vestit că fratele Branham se va reîntoarce. Eu am știut că această învățatură există de zeci de ani, dar din cartierul lor principal, acum patru săptămâni, într-o zi de duminică, pe 30 aprilie, în mod clar și răspicat a fost vestit că „prorocul încă mai este proroc. Și că așa cum vrăjitoarea a chemat înapoi pe Samuel tot așa fratele Branham va fi chemat înapoi și va fi tot proroc și mesager pentru cea de-a șaptea epocă a Bisericii”. Apoi a fost făcută afirmația: „toți sfinții vor veni împreună cu el, și apoi el va desăvârși lucrarea de răscumpărare”.

Scumpi frați și surori, îmi dau lacrimile, totul mă mișcă în adâncul inimii. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Cartierul nostru general nu este în Statele Unite, nu este în Germania și nici în Elveția. Cartierul nostru general este în cer și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne lumina picioarelor noastre în vecii vecilor. Dar vă puteți da seama, și dacă doriți s-o știți mai exact atunci întrebați-l pe fratele Miskys care a urmărit transmisia în limba portugheză. El vă va spune

cum mii de oameni sar în sus, bat din palme și aprobă cele spuse din față cu entuziasm și strigăte de bucurie. Așa ceva este de neconceput.

Totuși noi suntem mulțumitori că aleșii nu vor fi amăgiți niciodată. Aleșii au fost hotărâți înaintea întemeierii lumii să fie schimbați în chipul Fiului lui Dumnezeu. Conform Rom. 9:28, Domnul și Răscumpărătorul nostru Își va desăvârși lucrarea Lui de răscumpărare. Fratele Branham, frații Pavel și Petru și toți care au fost aleși de Dumnezeu au avut slujbele și însărcinările lor. De asemenea și fratele Branham și-a avut slujba lui în mod deosebit cu deschiderea pecetilor. Dar în anul 1963 Mielul n-a părăsit scaunul harului. În anul 1963 fratele Branham a vorbit despre ceea ce i-a fost arătat și descoperit lui Ioan pe insula Patmos. Cu toată claritatea în mod deosebit a vorbit despre primele patru peceti și l-a descris pe Antihrist în cele patru stadii de dezvoltare ale sale. Apoi el a vorbit despre a cincea pecete care îi privește pe martirii iudei care strigă „răzbunare” și cărora le va fi dată câte o haină albă. Fratele Branham i-a amintit chiar și pe cei șase milioane de iudei care au fost uciși în cel de-al Treilea Reich și a spus că ei sunt incluși în pecetea a cincea. Apoi pecetea a șasea și a șaptea privește perioada sfârșitului. În timpul celei de-a șasea peceti soarele se va preface în întuneric și luna se va schimba în sânge, iar apoi va începe ziua Domnului. Cât de mulțumitori putem fi pentru claritatea și adevărul sfântului Cuvânt al lui Dumnezeu care este descoperit și pus pe sfeșnic în timpul nostru!

Creștinătatea tocmai a sărbătorit înălțarea la cer și se gândește la acest eveniment. Permiteți-mi să citesc câteva versete biblice. În Cuvântul lui Dumnezeu noi avem tot ceea ce privește răscumpărarea și întregul plan al Dumnezeului nostru. După învierea Sa, timp de patruzeci de zile Domnul le-a vorbit ucenicilor Săi despre Împărăția lui Dumnezeu. Conform Lc. 24, Domnul le-a descoperit ucenicilor Săi tot ce a fost vestit prin Moise, Psalmi și Proroci, tot ce a fost făgăduit și anunțat mai dinainte. Iar apoi El le-a putut spune că a trebuit să se îplinească tot ceea ce a spus Dumnezeu prin Moise, în Psalmi și în Proroci.

Citim direct din Fapte 1 unde avem scris ceea ce s-a întâmplat chiar după înviere și cum Domnul nostru S-a înălțat la cer. Dragi frați și surori, așa cum deseori am spus, răscumpărarea este desăvârșită.

Noi am auzit-o în cuvântul de la început, că pe aceia pe care i-a neprihănit El i-a și proslăvit. Noi avem parte de o răscumpărare desăvârșită.

Citim în Fapte 1:8-9: „*Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului*”.

Vers. 9-11: „*După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor. Și, cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb și au zis: «Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer»*”. Nu un profet se va reîntoarce, ci Domnul și Răscumpărătorul nostru Se va reîntoarce ca să-i ia Acasă pe cei răscumparați.

De asemenea și în Lc. 24 avem ultimele cuvinte ale Domnului nostru, înaintea înălțării Lui la cer. Citim din Lc. 24 de la vers. 44 și vă rog frumos s-o primiți în inimă. Domnul nostru a isprăvit răscumpărarea, a treia zi a înviat din morți, S-a arătat alor Săi timp de patruzeci de zile, S-a dovedit ca fiind viu și a vorbit cu ei. Astăzi El ni Se descoperă nouă, astăzi ne vorbește despre tot ceea ce este scris în Noul și Vechiul Testament și ne deschide mintea pentru Scripturi.

Citim din Lc. 24:44: „*Apoi le-a zis: «Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi»*”. Fie ca Domnul să ne deschidă mintea pentru Scripturi. El nu doar ne vorbește, ci El ne și deschide mintea pentru Scripturi. Vers. 45: „*Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile*”.

Scumpi frați și surori, am curajul să spun că toți care acum Îl cred pe Domnul nostru și acceptă Cuvântul lui Dumnezeu prin credință, lor le este dată aceeași descoperire. Și nu mai trebuie ca un frate să-l învețe pe alt frate, ci toți vor fi învățați de Dumnezeu și în unitatea Duhului vor da Domnului cinstea și închinarea.

Citim mai departe vers. 46-47: „*Și le-a zis: «Așa este scris și așa trebuia să pătimizească Hristos și să învie a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim»*”.

Această poruncă este dată pe baza numelui Lui. De ce? El ne-a descoperit Numele care este mai presus de orice nume. Eu am spus-o miercuri în Krefeld. Este păcat că Numele original al Domnului și Răscumpărătorului nostru n-a rămas așa cum este în limba ebraică. În limba ebraică numele IAȘUA înseamnă „IaHVeH-Mântuitor”. De peste 5.600 de ori cele patru inițiale IHVH sunt scrise în Vechiul Testament, Numele pe care Dumnezeu l-a descoperit, Numele care până în ziua de azi este sfânt în Israel. Pe baza unei înțelegeri greșite, ei nici n-au voie să exprime acest Nume, astfel că ei folosesc numele Adonai. Cine merge în Israel acela va auzi de fiecare dată pronunțându-se Elohim-Adonai. Nimeni nu va spune Elohim-Iahveh, pentru că ei au o înțelegere greșită din Vechiul Testament. Cărturarii au răstălmăcit acest verset din Amos 6:10. Când un mort era scos afară din casă atunci ei n-aveau voie să exprime Numele Iahveh. O puteți citi din Amos 6:10. Pe baza acestui unic verset, că Numele de legământ al Domnului Dumnezeu, Iahveh, n-are voie să fie exprimat atunci când un mort este scos afară din casă. De ce nu? Pentru că Dumnezeu nu este un Dumnezeu al morților, ci este un Dumnezeu al celor vii. Pe baza acestui unic verset biblic ei au această înțelegere greșită pe care cărturarii au dat-o mai departe, ca acest Nume să nu mai fie exprimat. Dar și Numele de legământ nou testamentar; cuvântul ebraic „ȘUA” înseamnă „MÂNTUITOR”, IaHVeH-Mântuitorul. Apoi noi vedem că în limbile noastre acest Nume este redat diferit. Dar nouă Domnul Dumnezeu ne-a descoperit acest Nume în care toți genunchii se vor pleca și fiecare limbă va mărturisi că El este Domnul. El a descoperit însemnătatea numelui Său; căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți. De aceea noi vestim acest Nume de legământ: Isus Hristos. Aici în Lc. 24:47 este scris: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor*”.

Astăzi o spunem deschis și foarte clar. Noi nu putem veni la Domnul cu mândrie și îngâmfare, nu! Ci noi venim la El cu lacrimi, Îl rugăm să ne ierte și-I spunem: „Iubite Domn, Te rog iartă-mă! Te rog dăruiește-mi har, pocăință spre iertarea păcatelor!”. Trebuie să-ți recunoști păcatele, trebuie să te căiești, să-ți pară rău și să-L rogi să te ierte. Apoi noi primim iertarea și siguranța că noi am primit iertarea și har înaintea lui Dumnezeu.

Acest verset este foarte important: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim*”. Apoi Domnul mai spune o dată: „*Voi sunteți martori ai acestor lucruri. Și iată că voi trimite peste voi fâgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*” (Lc. 24:48-49).

Dragi frați și surori, avem nevoie de această îmbrăcare cu putere divină de sus. Toate trăirile pe care le facem: pocăința, întoarcerea înapoi, toate sunt trăiri minunate, dar apoi avem nevoie să fim îmbrăcați cu putere divină de sus, așa cum este scris aici: „*Și iată că voi trimite peste voi fâgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*” (vers. 49).

Dragi frați și surori, eu am curajul să spun că acum Domnul ne permite să intrăm în ultima fază, când vom striga: „Nu Te las până nu mă binecuvântezi. Nu Te las până nu mă botezi cu Duh Sfânt și cu foc. Eu doresc să trăiesc fâgăduința pe care Tu personal ai dat-o”. Noi toți o vom trăi prin har.

Apoi citim ultimele versete din Lc. 24 de la vers. 50. După ce a accentuat această fâgăduință, Domnul nostru: „*i-a dus afară până spre Betania. Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat*”(vers. 50). Scumpi frați și surori, vă puteți închipui cât de mulțumitor sunt eu pentru acest verset? Domnul nostru Și-a ridicat mâinile Sale și i-a binecuvântat pe ucenicii care erau acolo și astfel a fost înălțat la cer. Până azi El îi mai binecuvântează pe toți care sunt adunați în Numele Lui înaintea Feței Lui. Astăzi binecuvântarea lui Dumnezeu ne este asigurată. Domnul nostru n-a fost înălțat cu mâinile lăsate în jos, ci El Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. O mai repetăm o dată cu un accent deosebit: cine este binecuvântat de El acela este binecuvântat.

Ne gândim la Iacov. Noi toți știm întâmplarea cu Iacov și Esau din Vechiul Testament. Iacov s-a luptat cu Domnul, s-a luptat, a cerut și a stăruit: „*Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta*” (Gen. 32:26). Domnul l-a lovit la încheietura coapsei, așa că i s-a scrântit încheietura coapsei lui Iacov și Iacov șchiopăta din coapsă. Dar el a fost binecuvântat cu binecuvântarea Dumnezeului atotputernic. Scumpi frați și surori, noi avem dreptul să avem aceste trăiri cu Domnul, să ne rugăm, să tânjim, să ne rugăm, să ne luptăm,

să stăruim și să spunem: „Iubite Domn, nu Te las până nu mă vei binecuvânta. Nu Te las până nu mă mântuiești. Nu Te las până nu mă eliberezi, îmi dăruiești har și mă ierți”. Noi să venim la Domnul prin credință și să avem toate aceste trăiri personale.

Apoi mai departe este scris: „*Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer*”(Lc. 24:51). Ne aducem aminte toți ce am citit înainte din Fapte 1:11? „*Același Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*” (vers. 11). El va reveni în același fel cum a fost înălțat la cer.

Scumpi frați și surori, Dumnezeu ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările care au fost în cer. Așa este scris și așa o credem. Și în timpul nostru putem s-o trăim personal. Cuvântul ni se adresează, nu trece pe lângă noi. Noi simțim că Domnul Și-a ridicat mâinile asupra noastră. Pentru că acolo unde El Își descoperă Cuvântul, acolo unde El este ascultat, acolo unde El este crezut, acolo El este prezent și binecuvântează.

Lc. 24:52: „*După ce I s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim cu o mare bucurie*”.

Acum am putea citi din Vechiul Testament unde a fost prorocit despre înălțarea la cer. Permiteți-mi s-o citesc din Ps. 47 pentru ca voi să știți că tot ceea ce privește planul de mântuire al lui Dumnezeu a fost scris mai dinainte în Vechiul Testament și începând cu Noul Testament s-a împlinit.

Citim din Ps. 47:5-7: „*Dumnezeu Se suie în mijlocul strigătelor de biruință, Domnul înaintează în sunetul trâmbiței. Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați Împăratului nostru, cântați! Căci Dumnezeu este Împărat peste tot pământul: cântați o cântare înțeleaptă!*”.

Scumpi frați și surori, cât de prețioase ne sunt cuvintele lui Dumnezeu! Noi avem Cuvântul profetic, așa cum Petru a scris în 2 Pet. 1:19: „*avem cuvântul profetic făcut și mai tare*”, avem Cuvântul apostolic, avem Vechiul și Noul Testament. Nu credem nimic altceva decât ceea ce este scris în Biblie.

Da, mai este o propoziție pe care ei au spus-o în 30 aprilie 2017: „biblia noastră este mesajul”. Mesajul este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Scumpi frați și surori, o mai spunem o dată și o repetăm de fiecare dată: Domnului Dumnezeului nostru I se cuvine toată cinstea. Noi nu-l predicăm pe Pavel, nu-l predicăm pe fratele Branham, ci Îl predicăm pe Isus Hristos Cel răstignit, Cel înviat, Cel înălțat la cer și care Se va reîntoarce, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Ce spune Pavel în cuvântul din 1 Cor. 1? „*Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost voi botezați?*” (vers. 13). Apoi i-a îndemnat ca niciunul să nu facă partidă, alipindu-se de vreun om. Ci Domnului I se cuvine toată cinstea în vecii vecilor. Dumnezeu folosește vase. „Sfânt Stăpân, suntem doar niște vase, dar umpluți cu puterea Ta”, spune o cântare germană.

Acest lucru îl spun pe scurt pentru informarea dumneavoastră. În Kigali am fost adunați și am avut în mijlocul nostru mulți frați din țări și direcții diferite. În mod oficial eu am interzis tuturor ca numele meu să fie amintit în vreo predică. În mod public am interzis tuturor, pentru ca nimeni să nu poată spune: „Da, fratele Frank a zis...”. Cine nu poate spune „așa este scris...” acela să tacă din gură, fiindcă n-are o chemare. Cine are o chemare divină acela are o chemare să vestească Cuvântul, dar nu să scoată în evidență pe un om sau să se ascundă în spatele unui om, nu! Cu adevărat noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că rămânem treji și spunem: „Doamne, binecuvântează poporul Tău, deschide-ne mintea pentru Scripturi și menține-ne în Cuvântul Tău”.

Și acest lucru noi toți l-am cântat într-o cântare pe care am și auzit-o: noi n-am zidit pe nisip, ci pe stâncă, pe Stânca mântuirii. Moise era deja pe stâncă. În 1 Cor. 10:4 ne este spus: „*și stânca era Hristos*” care a însoțit Israel în pustie. El este stânca mântuirii deschisă pentru mine, El mă ocrotește veșnic. Lui I se cuvine toată cinstea. Noi ne referim doar la El, doar la Cuvântul lui Dumnezeu. Însă ceea ce nu putem predica din Biblie noi n-o predicăm deloc. Ci noi vestim doar ceea ce este scris. Pentru că așa a spus-o Domnul nostru atunci: „Nu v-am spus *că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi?*”.

În acest punct frații falși îmi fac un mare reproș. În ultima propoziție a unui mail pe care mi l-a trimis un frate, el chiar mi-a scris: „Tu ești cea mai mare piedică pentru descoperirea celor șapte tunete”. Da, așa mi-a scris. Atunci așa să și rămână. Dacă în Cuvântul lui Dumnezeu din Apoc. 10:4 este scris ca poruncă: „*Pecethuiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!*”, atunci eu trebuie să am atât respect ca s-o las așa cum este scris. Dacă nu este scris nimic atunci ce pot vorbi eu despre ele? Să-mi țin gura și s-o las în seama lui Dumnezeu. Toate răstălmăcirile duc în rătăcire și leagă de acela care a avut așa zisa descoperire. Un alt frate a pus întrebarea: „de ce există atâtea direcții în cadrul mesajului?”. Răspunsul meu a fost și este că în cadrul mesajului există doar o singură direcție biblică, dar în afara mesajului sunt multe învățături greșite, dar ele nu sunt în cadrul Miresei, nu sunt în Mireasa lui Isus Hristos. Mireasa este Cuvântul. Sămânța Cuvântului a fost semănată. În pilda din Mat. 13:38 este spus că adevărații credincioși sunt fiii Împărăției lui Dumnezeu. Noi nu suntem neghina, ci noi suntem fii ai lui Dumnezeu, noi credem Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu pe care l-am acceptat și primit și prin har ne-a fost descoperit.

Apoi avem locul minunat din Ps. 68:18 unde este spus: „*Te-ai suit pe înălțime, ai luat prînși de război, ai luat în dar oameni („și ai dat daruri oamenilor” – lb. germ.)*”. Cu acest verset mergem direct la Ef. 4 unde binecuvântatul bărbat al lui Dumnezeu, Pavel, a enumerat și a amintit ce s-a întâmplat la înălțarea la cer și în timpul învierii. Citim din Ef. 4 de la vers. 8: „*De aceea este zis: «S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor»*”. Cine citește Mat. 27 acela poate observa că în timpul răstignirii a avut loc un cutremur, mormintele s-au deschis și în timpul învierii Domnului nostru sfinții care vor avea parte de prima înviere au înviat împreună cu El. Mai înainte ei erau în locuința morților, dar Domnul nostru, Biruitorul de pe Golgota, S-a coborât în locurile cele mai de jos și acolo a vestit biruința. Sângele noului legământ a fost vărsat, iertarea și împăcarea au avut loc, și astfel toți cei aleși din Vechiul Testament care adormiseră deja au înviat și mai întâi ei au trebuit să meargă în Paradis. El i-a luat pe toți aceștia împreună cu El în Paradis și astfel s-a împlinit Ps. 24:7-8: „*Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți*

veșnice, ca să intre Împăratul slavei! – «Cine este acest Împărat al slavei?» – Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte”.

Scumpi frați și surori, cât de mulțumitori putem fi că ne-a fost dăruită o răscumpărare desăvârșită! Toți cei ce au trăit în perioada Vechiului Testament și au crezut, ei n-au fost întristați. Domnul a luat robia roabă, și când a fost înălțat în slavă i-a luat pe toți împreună cu El. Așa cum am citit: „*S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor*”. O răscumpărare desăvârșită, un plan desăvârșit. Tot ceea ce s-a întâmplat cu El s-a întâmplat pentru noi. Cât de des s-o mai spunem? Noi am fost în Hristos și am fost aleși înaintea întemeierii lumii. Așa cum înaintea întemeierii lumii El a fost ales ca Miel al lui Dumnezeu ca să moară pentru noi păcătoșii, tot așa numele noastre au fost scrise înaintea întemeierii lumii în Cartea Vieții Mielului care a fost jertfit. Gloata biruitoare va fi la Domnul, gloata biruitoare își trăiește pregătirea acum. În Biserica Dumnezeului celui viu nu va fi nicio singură răstălmăcire sau rătăcire, ci în Biserică va fi doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu clar ca cristalul și totul se va împlini până la ultima făgăduință. Răstălmăcirile sunt peste tot, în stânga și-n dreapta, după cum în Fapte 20:29-30 este scris că din mijlocul vostru se vor ridica frați care vor strecura învățături stricătioase, rătăcitoare.

Să facem un cuprins al celor spuse. Dragi frați și surori, înălțarea la cer a iubitului nostru Domn și Răscumpărător este garanția pentru noi că El Se va reîntoarce. El Se va întoarce binecuvântând. Așa cum El a fost înălțat la cer tot așa va și reveni. O puteți voi cuprinde prin credință? Și astăzi mâinile Lui străpunse sunt întinse asupra noastră, și astăzi El ne vorbește. Astăzi noi putem primi iertarea păcatelor, astăzi noi putem deveni credincioși, putem fi eliberați de poveri și putem scăpa de ceea ce ne mai împovărează. Unii mai au necazuri. Nu mulți, dar unii mai au necazuri. Credeți-o din toată inima că pe cine Fiul lui Dumnezeu îl eliberează acela cu adevărat este eliberat de fumat, de băutură și de toate necurățiile.

Când am auzit nu demult că cineva care vine la adunări trebuie să iasă afară ca să fumeze o țigară, m-am gândit în sinea mea: „Dumnezeule, dăruiește har ca să recunoască răscumpărarea”. Oamenii nu se pot ajuta pe ei înșiși. Dar în Lc. 4:18 este scris că Domnul a luat în mână cartea prorocului Isaia și a spus: „*Duhul*

Domnului este peste Mine, ca să dau drumul celor legați". Acceptați-o, primiți-o! Nu vă lăsați robiți de nimic, ci fiți oameni liberi prin puterea lui Dumnezeu, prin Sângele Mielului și prin Cuvântul lui Dumnezeu. Așa cum am spus înainte, să nu fiți robiți de nimic, ci prin credință, acceptați și primiți eliberarea totală, indiferent ce robie ar fi.

Câte versete biblice am mai putea citi despre înălțarea la cer! Dar aceasta a fost făgăduința: „*după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14:1-3). Înălțarea Lui la cer este garanția pentru înălțarea ta și a mea la cer.

Poate că și acest lucru îl mai putem spune. Unii oameni spun că „răpirea a avut deja loc”. Nu și iarăși nu! Când Domnul va reveni, mai întâi vor învia cei adormiți în Hristos. Apoi, noi cei vii care vom fi rămas vom fi schimbați și împreună vom fi ridicați la cer să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh și vom fi cu El pentru totdeauna. Este frumos că tot ce aparține de planul de mântuire al lui Dumnezeu este în legătură cu realitatea. Răpirea iubitului nostru Domn, înălțarea Lui la cer, a fost o realitate divină. Ucenicii stăteau cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, apoi au căzut cu fața la pământ și I-au mulțumit Domnului, Biruitorului de pe Golgota, Biruitorului care a biruit moartea, iadul și pe Satan. Cu această făgăduință El a fost ridicat în slavă: „*Mă voi întoarce, voi reveni și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.

În încheiere permiteți-mi să vă spun: nu dați ascultare niciunui om, doar dacă el spune ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. De fiecare dată suntem din nou mulțumitori că Domnul ne-a adus înapoi la El, la Cuvântul Său, ca să putem crede din inimă așa cum zice Scriptura. Fiți odată sinceri, dacă ne uităm în jurul nostru, ce mai este pe pământ? Încotro ne uităm vedem semnele timpului de sfârșit. Când vedeți toate aceste lucruri întâmplându-se, ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie.

În cuprins permiteți-mi să mai spun următoarele. Dumnezeu a călăuzit așa ca ultimul mesaj divin să fie vestit din Biblie și cu Biblia, să fie vestit doar ceea ce a spus și a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul

Său. Însuși Domnul nostru a spus: „*Evangelhia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. După aceea va veni sfârșitul*”. Cu adevărat acest lucru se întâmplă în timpul nostru de prima și ultima dată, că ultimul mesaj divin al Evangheliei depline, cu toate făgăduințele, este vestit tuturor popoarelor și limbilor de pe întregul pământ. În acest context Domnul nostru a spus: „După aceea va veni sfârșitul”. Noi o lăsăm în seama Domnului și-I suntem mulțumitori pentru fiecare zi, săptămână și lună pe care Domnul ne-o dăruiește prin har, până când ultimii vor fi chemați, până când numărul va fi deplin și apoi trâmbița lui Dumnezeu va răsună. Așa cum am citit că Domnul S-a înălțat la cer în sunet de trâmbiță tot așa, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, va reveni și mai întâi morții vor învia – acest lucru nu va fi o învățătură, ci o realitate. Revenirea lui Isus Hristos va fi o realitate divină. Învierea celor adormiți în Hristos va fi o realitate așa cum învierea Domnului și Răscumpărătorului nostru a fost o realitate. Așa cum El a fost înălțat la cer în trup, Și-a ridicat mâinile și a putut binecuvânta în același fel Se va întoarce.

Pentru noi joia trecută n-a fost doar o sărbătoare în amintirea înălțării lui Hristos la cer, ci pentru noi este ceva prețios, un eveniment care aparține de întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru. El a promis: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc*”. El S-a dus, a pregătit locul și va reveni ca să ne ia acolo unde este El. Înaintea Feței Dumnezeului celui viu, sunt sută la sută convins că toți care acum au primit har înaintea lui Dumnezeu, au respect față de Cuvântul lui Dumnezeu, se pocăiesc, își trăiesc pocăința lor, primesc har înaintea lui Dumnezeu, trăiesc iertarea păcatelor lor și împăcarea cu Dumnezeu. Apoi ei își deschid inimile pentru ca sămânța Cuvântului lui Dumnezeu să fie sădită în ei și în noi.

Și acest lucru l-am spus deseori. Primul lucru este socoteala cu omul vechi, cu trecutul, cu iertarea păcatelor, cu harul și mântuirea. Al doilea pas este: Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu care este Sămânța, să fie pus în inimile noastre și prin puterea Duhului Sfânt noi să fim născuți din nou cu o nădejde vie în adâncul inimii. După aceea, așa cum am citit din Lc. 24:49: „*rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*”. Un lucru este nașterea din nou și primirea vieții

veșnice și celălalt lucru este îmbrăcarea cu puterea de sus, printr-un singur Duh botezați într-un singur Trup. Noi avem nevoie de totul: avem nevoie de pocăință, de iertare, de căință și de har, totul și încă o dată totul. Nașterea din nou din Cuvânt și Duh și apoi printr-un singur Duh suntem botezați într-un singur Trup, așa cum este scris în 1 Cor. 12. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru sfântul și prețiosul Său Cuvânt.

Permiteți-mi să citesc trei versete din Rom. 8. Noi le-am citit cu toții, dar vă rog primiți aceste cuvinte și credeți din toată inima. Cuvântul lui Dumnezeu este prețios și sfânt. La citirea acestor cuvinte ne ridicăm în picioare. Citim din Rom. 8 de la vers. 28 și vă rog primiți-o personal prin credință.

Rom 8:28: „Eu știu și tu știi că *pe de altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu*”. Dacă o putem înțelege sau nu, dacă o putem încadra sau nu, așa este scris: „*că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său*”. N-a fost hotărârea ta, ci a fost hotărârea Lui pentru noi.

Vers. 29: „*Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mulți frați*”. Lăudat să fie Domnul.

Vers. 30: „*Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit*”.

Ne plecăm capetele pentru rugăciune. Dragi frați și surori, noi n-am citit doar versetele despre înălțarea la cer a lui Hristos, nu doar că ne-am referit la prețioasele făgăduințe care sunt în legătură cu această trăire: „*Eu Mă duc și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. De aceasta aparține și ceea ce este scris în Ps. 22:22: „*Voi vesti (descoperi) Numele Tău fraților mei*”.

Scumpi frați și surori, Domnul ne-a descoperit Numele Lui. El a fost Întâiul născut între mulți frați. Iar noi suntem zămisliti și născuți din nou din același Duh și am devenit o făptură nouă prin Isus Hristos,

Domnul nostru. Dacă încă suntem în acest trup și trecem prin încercări și ispite atunci să știm că este exact așa cum am citit și anume că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu. Cei neprihăniți sunt și mântuiți. El n-a făcut doar începutul, ci El a hotărât și desăvârșirea pentru noi. El este Începutul și Desăvârșitorul.

Frați și surori, dacă astăzi, aici în adunare, sunt oameni care doresc ca direct în prezența lui Dumnezeu să-și dedice viața lor Domnului și v-ar ajuta să veniți în față ca să ne rugăm pentru voi, dacă această decizie v-ar ajuta, atunci începând din ziua de azi să vă încredeți cu adevărat în Domnul în fiecare situație. Acum puteți accepta și primi răscumpărarea, eliberarea și tot ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit prin har.

Ne plecăm capetele acolo unde suntem. Cei ce doresc să-și dedice viața lor Domnului vă rog ridicați scurt mâna voastră. Peste tot sunt mâini ridicate. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru. El are pe pământ o gloată aleasă care ascultă ceea ce spune El, o gloată care este proprietatea Lui pe care El a răscumpărat-o prin Sângele Mielului, este sfințită prin Cuvântul Adevărului și ea rămâne în Cuvântul Adevărului. Sângele, Cuvântul și Duhul aparțin împreună. Ca gloată răscumpărată prin Sânge, noi credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și prin Duhul Sfânt suntem călăuziți în tot Adevărul.

Doamne Dumnezeule atotputernic, permite ca astăzi în acest loc și pe întregul pământ să fie descoperit că Tu ești Acela care ne vorbești, că Tu ești Acela care ai ridicat mâinile asupra noastră, astăzi salvezi, astăzi vindeci, astăzi eliberezi, astăzi binecuvântezi și astăzi dăruiești descoperire prin Duhul Sfânt, prin har.

Iubite Domn, veșnic Dumnezeu credincios, sunt copleșit că pe pământ se întâmplă lucruri mari. Dumnezeu nostru face lucruri mari. Lăudat și cinstit să fie Domnul. Vă rog frumos, în mod deosebit toți tinerii, care v-ați dedicat viețile voastre Domnului, primiți oferta orei din mâna lui Dumnezeu și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta, că El a călăuzit în așa fel ca voi să fiți astăzi în acest loc. Voi ați auzit, ați crezut, ați acceptat și ați primit Cuvântul și veți pleca din acest loc ca niște oameni răscumpești, eliberați, ca niște dedicați ai lui Dumnezeu.

Iubite Domn, împreună ne rugăm unii pentru alții. Fie ca Duhul Tău să vină asupra noastră, peste întreaga gloată răscumpești

prin Sânge de aici și de pe tot pământul. Ție atotputernicului Dumnezeu, împreună, Îți mulțumim că putem trăi acum, că acum ascultăm ceea ce spune Bisericii, Duhul, prin Cuvânt; că noi acceptăm și primim ceea ce Tu ne-ai dăruit nouă prin slujba fratelui Branham, prin slujba lui Pavel și prin slujba apostolilor, prin har. Îți mulțumim din inimă pentru Vechiul și Noul Testament. Îți mulțumim pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot Adevărul. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumesc pentru această adunare. Biruința Ta, biruința Golgotei va fi descoperită în viețile noastre. Noi care Te credem din inimă, împreună, lăudăm puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului Tău. Îți mulțumim din inimă în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Amin.

Cântarea pe care am cântat-o n-a fost doar o cântare, ci a fost o rugăciune pe care am adus-o Domnului. Sunteți voi mulțumitori că ne putem aduna în pace, de aproape și de departe, și putem asculta Cuvântul lui Dumnezeu, fără să fim deranjați? Nu este chiar ca în Africa. La adunările care au avut loc acolo au venit frați de la distanțe de până la 2.000 de kilometri. Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze în toate popoarele și limbile. Această adunare de azi va fi ascultată pretutindeni, în Australia și Noua Zeelandă. Toți de pretutindeni să fie binecuvântați.

Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Luna viitoare voi fi în adunarea din Bruxelles. Acolo îi așteptăm pe mulți. Voi știți că și în Paris au fost adunați 1.500 de oameni. Pretutindeni oamenii se adună ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Ai putea avea impresia că cine a înțeles despre ce este vorba acum acela nu va mai trăgăna, nu va mai amâna pe un „mâine” probabil. *Astăzi* dacă auziți glasul Lui. Sunteți voi mulțumitori că putem fi în acest loc? Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre.

Cuvântul Domnului pe care l-am auzit astăzi nu se va întoarce gol înapoi, ci își va atinge scopul pentru care a fost trimis în viețile noastre, în noi toți, în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin. Luați saluturi cu voi, dați mâna unii altora și urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu. Amin.